

**AN ACOUSTICAL COMPARATIVE STUDY OF SWATOW
CHINESE TONES SPOKEN IN FIVE REGIONS OF THAILAND**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2008**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

การศึกษาเปรียบเทียบทางกลศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว ใน 5 ภูมิภาค
ของประเทศไทย

(AN ACOUSTICAL COMPARATIVE STUDY OF SWATOW CHINESE TONES SPOKEN IN
FIVE REGIONS OF THAILAND)

วีรภิจ ผดุงศรีสวัสดิ์ 4636037 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : อมร แสงมณี, อ.ค., สมทรง บรูษพัฒน์, Ph.D.,
สุขุมวดี ขำหิรัญ, M.A.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว ที่พูดใน 5 ภูมิภาคของประเทศไทย ว่าได้รับอิทธิพลจากเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยกลางที่ใช้กันในท้องถิ่นนั้นหรือไม่ และยังศึกษารวมถึงระบบเสียงวรรณยุกต์สนธิของภาษาจีนแต้จิ๋วทั้ง 5 ถิ่น การเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้กำหนดจุดเก็บรวม 5 พื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต ชลบุรี และ นครราชสีมา เก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาทั้งหมด 20 คน โดยแบ่งเป็นจังหวัดละ 4 คน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ นั้น จะนำมาวิเคราะห์ด้วยการฟังและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ โปรแกรม PRAAT เวอร์ชัน 5.0.4.5

ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาษาจีนแต้จิ๋วทั้ง 5 ถิ่นที่เก็บข้อมูลนั้น มีระบบเสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนกันอยู่ 4 หน่วยเสียงคือ เสียงต่ำตก [21] เสียงสูงตก [42] เสียงสูงขึ้น [45] และเสียงต่ำตกขึ้น [214] สำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่ต่างกันนั้น มีด้วยกัน 2 หน่วยเสียงคือ เสียงกลางระดับ [33] ซึ่งจะเกิดในภาษาจีนแต้จิ๋วถิ่นกรุงเทพ และนครราชสีมา และหน่วยเสียงที่สองคือ เสียงกลางตก ซึ่งจะเกิดในภาษาจีนแต้จิ๋วถิ่นเชียงใหม่ ภูเก็ต และชลบุรี โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า ภาษาจีนแต้จิ๋วถิ่นที่มีระบบเสียงวรรณยุกต์และวรรณยุกต์สนธิใกล้เคียงกับภาษาจีนแต้จิ๋วถิ่นกรุงเทพมากที่สุดคือ ถิ่น นครราชสีมา ซึ่งมี เสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน 6 หน่วยเสียง และระบบของวรรณยุกต์สนธิยังใกล้เคียงกันด้วย สำหรับถิ่นที่ต่างจากถิ่นกรุงเทพมากที่สุดมีด้วยกัน 2 ถิ่นคือ ภูเก็ต กับชลบุรี ซึ่งมีระบบเสียงวรรณยุกต์อยู่เพียง 5 หน่วยเสียง และระบบวรรณยุกต์สนธิที่ต่างกันอย่างชัดเจน

143 หน้า

AN ACOUSTICAL COMPARATIVE STUDY OF SWATOW CHINESE TONES
SPOKEN IN FIVE REGIONS OF THAILAND

VEERAKIT PHADUNGSRISAVAS 4636037 LCLG/M

M.A.(LINGUISTICS)

THESIS ADVISORS: AMON SAENGMANEE, Ph.D.(LINGUISTICS),
SOMSONGE BURUSPHAT, Ph.D. (LINGUISTICS), SUKHUMAVADEE
KHAMHIRAN, M.A.(APPLIED LINGUISTICS)

The objectives of this thesis were to study the tonal systems and tone sandhi patterns of Swatow Chinese dialects in five regions of Thailand. The data were collected from five regions: Bangkok, Chiang Mai, Phuket, Chon Buri, and Nakhon Ratchasima. A total number of twenty Swatow informants were used with four representatives from each region. Both auditory judgment and acoustic judgment were used in order to analyze the data. For acoustic analysis, this research used PRAAT version 5.0.4.5.

The findings revealed that every dialect had the same four tones. They were - low falling tone, high falling tone, high rising tone, and low falling rising tone. However, there were two differences in regarding two of the tones: 1) mid level tone can occur in Bangkok and Nakhon Ratchasima; 2) mid falling rising tone can occur in Bangkok, Chiang Mai, and Nakhon Ratchasima. Nakhon Ratchasima Swatow dialect's tone system and tone sandhi pattern was the most similar to that of the Bangkok Swatow dialect because they both had the same tonal characteristics and their tone sandhi patterns were nearly the same. The Phuket and Chon Buri dialects had the tone systems and tone sandhi patterns which differed the most from those of the Bangkok Swatow dialect.

KEY WORDS: SWATOW/ TONE/ TONE SANDHI/COMPARATIVE STUDY

143 pp.